

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felelős szerkesztő:
Biró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 ft, félévre 2.50. negyedévre 1.25
Egyenlő részletben 5 kr.
Kiadóhivatal: Landemann Miksa és Társai, Wekerle tér 502
Hirdetéseket a legutóbbi számban közzéadjuk.

Egy pohárköszöntő.

Sátoralja-Ujhely, szeptember 12.

(hp.) A mióta gróf Tisza István Aradon a fehér asztal mellett hirdetett nemzeti politikát, azóta sajtóságosan megváltozott a pohárköszöntők hangja. Ugy látszik kimerült minden esprit, vagy pedig nem eléggé széles többe a zöld asztal egyes eszmék és gondolatok, tervek és titkos szándokok feltárlására.

Nem akarjuk most vitatni mennyire jogosult vagy mennyire jogosulatlan a közügy fő matadorai részéről, a vélemények és a gondolkodás illetően nyilvánítása. Tény az, hogy a tulajdonképeni polgárság: vagy a sajtó útján, vagy a fehér asztal fölött elhangzott szavakból ösmerheti a közpályán szereplő főbb egyének gondolkodását, terveit és véleményét. A zöld asztaltól a polgár, az iparos távol áll. De ha joga is van mellette ülni, bizony csak előkészített, hivatalos szereplést lát: a közigazgatási bizottság, az állandó választmány, a tanács és a kulissza tereterek retortáján jut oda minden fontos ügy.

Ugy látszik, hogy a közpályának egy új terepére nyílt meg a fehér asztalok mellett. Molnár István főispán az Önkéntes Tűzoltó Egylet huszonöt éves jubileu-

mának nagy lakomáján különösen érdekes pohárköszöntőt mondott. Érdemes vele ezen a helyen foglalkozni. Szózatot intézett Sátoralja-Ujhely város közönségéhez, szózatot oly értelemben, a mely első látszatra egyezik a mi álláspontunkkal.

Érdekesen kezdődik az a köszöntő: jó szóval van a polgármester irányában. Olyan simogató modorban, mint mikor cirógatunk valakit, hogy azután kólintunk rajta egyet. Mert hát tudtára adja a főispán mindeneknek, aki él, hogy ha netalán nem volna megelőzve a polgármesterrel élén a városi vezetéssel: csak jöjjenek, és szívesen orvosolja bajaikat. Akinek panasz van, forduljon hozzá egyenesen és bátran. És folytatja ekkép: követeljenek Önök, mert Önök az urak, Önök fizetik az adót, ők a szolgák. Azután a város köztisztaságáról és rendészetéről beszél: dorgálja a várost, hogy a seprősök és a rendőrök nincsenek helyesen elosztva. Kevés a rendőr, kevés a seprős. A f utcákon van elég, a mellék-utcaikon nem látni rendőrt és mindenfelé ott a nagy piszok.

Szóval ezek fölülte érdekes kijelentések a főispán ajkáról. Látnivaló: oly témával foglalkozik, a melylyel kötelességünk foglalkozni. És ezt annál szívesebben tesszük, mert a főispán mondta, a

kinek véleményét a város új vezetése felől még csak most halljuk először. Tudjuk azt, hogy a főispán nem éppen szívesen nézett a város vezetőségének mai gárdájá felé, és más kezekben kívánta volna látni a gyepőszárat. Hogy pedig ez nem így esett és hogy a főispán mégis csak eltántorodott egy pár titkos tanácsos heves ostroma alatt: azt tudjuk mindnyájan. Sőt azt is láttuk, miként igyekez a közvéleménnyel is megkedveltetni a győzelmes aknamunkásokat. Természetes, hogy csak jóthallhattunk rólok. A milyen alkalommal csak lehetett: azon a nagy városi banketten is, fölülte nagy elismeréssel igyekezett kellemes hangulatot kelteni a város vezetősége mellett.

Elvégre is ez érthető valami. Ha már egyszer látta, hogy oly ügyes emberek készítették elő ezt a rezsimét, akik tudtak maguknak — véleményünk szerint kártyavár módjára épített — pártot teremteni: akkor tanácsos lesz ennek a hadnak munkája előtt zászlót hajtani. Már csak a béke és a csend kedvéért is.

Annál furcsább ám előttünk, hogy a béke és csend érdekében összegyőlyt zászlót, most — nem tudjuk milyen settenkedő szőfűvallatt nyomása alatt — de bontogatni kezdik. Mert hisz nem gon-

dolható az, hogy egy tapasztalt főispán csakugy aproposra kritizálja itt a város vezetőségének két legteresebb és legbűnösebb mulasztását: a köztisztaságbelit és a rendészetit. Vagy pedig hisszünk-e most a polgármester iránti feltetlen bizalomban: mikor majdnem 400 tekintélyes városi polgár, a teljes képviselőtestületet panasztételre hívja a főispán?

Nem zörög a levél ha nem fújnak. Mi más adhatta a főispán ajkára e szavakat, ha nem a város vezetősége ellen felhangzott lappangó panaszok? Az elégtelenség és a megbánás. Még csak kicsinyek a panaszok, még csak olyan bölcsőriav hallatszik: de majd ha egyszer igazán megkezdődik a sírás! Akkor lesznek majd pohárköszöntők, szinig tele örömmel. A panasz elégtelenség olyan természetű mint a hógörgeteg. Csak egy kis hógolyó indul meg a hegytetőről, visszatarthatatlanul gurul le a mélységbe, ahol már ijeszdt nagyságot öltött.

Mi jól láttuk ennek a kis golyónak megindulását, minden öröket látva vetettük, hogy ne indulhaszon: ám hogy mégis megindult, im éppen a vármegye főispánja figyelmet most a bajok fenyegető növekedésére.

Szinte humoros éllel tapintott a baj helyére: keveselte a rendőrt

TÁRCA.

Miért vak a szerelem?

— Coleridge. —

Végig hallgattam már sok érvelést: Hogy a Szerelem miért is vak szegény? De még ez egyet se győzte le: Mert benn a szemek, a szív közepén.

Mindazt, mi kűnn van: természet, arcvonás, A szerelem csak részben ismeri; De a mi bennünk szép, dicső, nemes: A szíve mindazt gyorsan fölleli.

(Angolból)

iff. Zsoldos Benő.

Regénymese.

Irta: Erényi Nándor.

Született. Lenn a pincelakás sötét, piszkos lin lomjai, az ide-oda dobott bórdrabok, vargaszerszámok, enyves papírok között kezdett eszmélni.

Örökös homály, nedves pára, köhögésre ingerlő lég vette körül. Bölcsője volt az a pokrócdarab, amelyet az apja elranciaigált alóla és takarónak használt buta, önkívületi álomtalán álmanál. — Nőtt, fejlődött önmagától. Az anyja nem ért rá, hogy gondozza, az apja talán meg se nézte sohasem. Mikor aztán kis ruhát kapott, olesófajta kartonból, amit az anyja egy ócska szoknyájából tákolt össze, már járt is tudott. Kimászott a sok piszok közül, össze-

karcogatta gyenge kis kezét a szanaszét heverő üvegcserépekben, megverte lábcskáját a sok hegyes szer számmal, szinte küzdött a körülte lévő száz ringy-rougygyal, míg eljutott a lépcsőhöz. Felkapaszkodott a sok-sok lépcsőfokon, kezén lábán csuszálva tört fel, kifélt. Aztán kijutott. — Ki a nagy ház utvesztőjének kőköcskás udvarára. Megretent és sirt. Nem hallotta senki. Az anyja mosni ment, az apja odahagyva a munkát, műhelyt, ivott a koresmában és ő egyedül maradt.

Megjédt a négy óriás faltól. Az apró kisebb-nagyobb lyukak rámeredtek ásitozva. Csend volt. Félt a négyzögletes sötétkék valamitől, a mi a feje fölött volt, mely úgy ki volt tarkázva fénylő pontocskákkal.

Megnyult az árnyék, esteledt. — Élénkült a bérház, kiki hazasiertett a munkából az otthonába, vagy elcsített hazulról az életbe. Fenn a negyedik emeleten énekel egy cselédleány, a varrősköléből pedig vihogva jöttek le a leányok. Ide-oda taszigálták egymást a szűk, hátsó cselédlepcsőn, és sóvár szemeket vetettek a tanácsosok kivilágított elsőemeleti ablakosára. Jöttek, mentek, csapkodták az ajtókat, nevettek, sirtak, vigadtak, szomorkodtak. — Mindenkinél volt valakije, csak a szegény Vadvirág fetrengett ott a kökockakönon.

Az apja jött meg. Két cimborája hozta és támogatták kékfelől. Kicsibe mult, hogy befelé nem bukkott a nyitott csatornába. Mikor a tüdővész irnok a harmadik emeletről csuhant mellette,

nem állhatta meg, hogy oda ne szóljon neki: — Részeg disznó! Mindennap be van rugva.

Ott hagyták az udvar közepén. Be akart támoiyogni a pincelakásba, hát ott sirt a küszöbnél a gyerek. Az ő lánya, az ő vére. Féltre rugta az utból és lefordult a lépcsőn.

Mindig sötétebb lett. A csillagok el-tűntedeztek. A kék égdarab mindig feketébb lett. Nagy esőcseppek kezdtek kopogni az udvar kockáin. Kip-kop, kip-kop. Vadvirág megszűnt sirti. Az a nedves valami, ami forró testecskéjén végig csörgedezett, érdekelni kezdte. Kis tocsák képződtek az udvar mélyedéseiben; ő odacsuzzott és pacskolta a vizet kezecskéivel. Piszkok sávok húzódtak a ház falán, a csatornából jőcskák csurgott a piszkos esőle. A gáz-lángokat már mindenütt meggyújtották; a tuloldalról áthallatszottak a kávéházi zenekar hangjai. Behallatszott a nagy, tompa éjjeli moraj, a sóhajto főváros egybefolyó zűmmögése. Az éj leszállt a csendes házkolosszusra. És az anyja meg se jött. Már nem is érdekelte az eső, öntudatlanul bámult a cseppekbe, melyek sűrűn veredtek a köveket. Kis ruhácskája átzott, úgy simult oda testéhez, lábai vörösek voltak az eső csapkodásától. Szőszke haja összetapadva simult oda testéhez, lábai vörösek voltak az eső csapkodásától. — Szőszke haja összetapadva simult homlokára s ott ül összekuporodva, reszketve az udvar közepén. A pincéből felhallatszott az apja hortyogása, a részeg ember egyet-egyet röhögött, az-

tán elcsöndesedett. Olyan mélységes csend lett, hogy a kicsi Vadvirág semmi hangot nem hallván maga körül, fuldokló zokogásba tört ki. Akkor jött meg az anyja a többi mosónéval. Nagy kosarakban cipelték a gőzölgő ruhát. Az aszrony felültette a meleg, nedves ruha tetejébe a síró gyermeket és megverdeste vizes testecskéjét.

— Fattyu lelke, hogy kimászik a szobából. Mászor rázárom az ajtót, ha mosásba megyek. Jó éjszakát.

II.

A házmasterék cseplő-haju porontya szőke-haju szépséggé nőtt fel. Megvedlett a vén ház, a lakók változtak, csak a tulajdonos, a tanácsos maradt meg elsőemeleti lakásán és tartotta a péntek esti zsurokat. Új emberek, új nemzedékek népesítették be ezt a nagy kaszárnyát, csak a házmaster-család maradt a régi és leányok, Vadvirág fejlődött fővárosi Gretchené. Nem volt fogalma semmiről. Nem törődtek vele soha, ő sem törődött senkivel. Látköré a nagy ház négy falán nem terjedt túl, az utca idegen volt előtte. Félt tőle, Szőllehez vonzódtott, mert neki adtak neki és egyéb semmi. De szép volt, valósággal mint egy nagy darab csiszolatlan gyémánt.

III.

De a nő öntudatlanul ébredesett benne. Mikor az anyja nem akart csupasz lábaira harisnyát adni, felébredt benne a szemérem és napokig nem bujt elő a pinceodúból, nehogy a hásbéliek kigunyolják. Pedig de megbámulták azokat a formás, márvány-fehér

és a seprőst. Hát bizony az kevés, nagyon kevés. De honnan vegyük többet, mikor nem tellik. Hisz beállott már ma is az, amit sokszor elmondottunk, hogy a mai személyzettel a várost vezetni nem lehet. Ugy lett: a nagy munkahalmazhoz kevés a munkaerő. Még ott is van kiseperti való. Azért gondoljuk, hogy metaforikusan említette a seprőshiányt: mert úgy tudjuk maholnap a városnál erős seprésre van kilátás. Hacsak nem akarjuk teljesen sárban hagyni a város tisztviselőinek erkölcsi reputációját.

Akárhogy értette a főispán, még is csak jól mondta, hogy sok a piszok Sátoralja-Ujhelyben. Előbb is láthatva volna, hogy így lesz, mert hisz ő maga is fázott ettől a mai rezsimétől. Miért nem volt elég ereje a kisértéseknek ellentállani és a lista kormányzatot lelkesebben és erélyesebben elősegíteni?

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— **Uj vármegyeháza.** Az állandó választmány tegnapi tésén megpendítette egy új vármegyeháza építésének eszméjét és ezen terv megvitatásának céljából saját kebeléből egy szűkebb körű bizottságot küldött ki.

— **Felfüggesztett főszolgabíró.** Benckai István főszolgabíró felfüggesztése annak idején — mikor egyedül lapunk hozta a hírt — általános feltűnést okozott a vármegyében. Azóta is élénk érdeklődéssel vannak a főszolgabíró ügye iránt, a mely most abban a stádiumban van, hogy a belügyminisiteri intézkedés következtében a közigazgatási bizottság utolsó ülésén a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat vezetésével és befejezésével id. Mecser Gyula biz. tag bizott meg. Mecser Gyula szigorú igazságérzetet teljes garancia az ügy korrekciójához.

— **Zempléni vármegye őszi közgyűlése.** Zempléni vármegye ez évi őszi közgyűlése a hó 28-án csütörtökön tartatik meg. A vármegyei állandó választmány kedden a hó 12-ikén tartotta ülését.

lábacskákat azok a jókedvű fiatal urak onnan az emeletlőről. — Ő maga pedig boldog öntudatlanságban mitsem tudott arról, hogy az arca alabástrom, a szeménefeletje, a haja illata részegítő és egészben a testet öltött báj, — ezeket csak később hallotta. Eddig nem figyelmeztették a »jó emberek«, de meg nem is törődött velük. Élt a világban vágy, gondolat, kívánság és szenvedélyek nélkül, élt bután és a mellett olyan volt, mint egy valóságos Tizián-kép.

IV.

A tanácsosokhoz járó három fiatal ur egy szép napon észrevette a szegény Vadvirágot. Három közönséges aszfaltbetyár szemet vetett a remek prédrára és Vadvirág — elveszett. Kettő nem bírt magában, a harmadik kint tartott és célt ért. Fogadtak az ártatlanságára, mint a bookmakernél és a vasalt nadragú, fényes plasztronu Don Juan megkezdte manőverjét.

A leány — hisz ez olyan természetes — először elfutott. Soha még őt ilyen ur meg nem szólította. A Don Juan csak mosolygott ravaszul, a két bookmaker pedig reménykedett. Elvégre is megtört a jég.

— Kis Vadvirág, babuska, tudja azt maga édeske, hogy jobb egy szép szobában lakni, mint egy pinceoduban. Tudja-e mi az a kényelem? Az valami olyan jó dolog, a mit ha maga megpróbálna, soha, de soha el nem hagyja.

A leány felbátorodott, kíváncsi lett, felkerekedett benne az Éva.

— Ruhám is lesz? Milyen! Lesz olyan, mint a kisasszonyoknak, a kik varrni járnak?

— **Mit kívánnak a megyei tisztviselőktől?** Az abaujmegei közigazgatási bizottság fegyelmi válaszmánya egy fegyelmi eset alkalmából hozott határozatában a következőket mondotta ki:

»A tisztviselőnek a rendszert intézmények jó hírnevét feltékenyen kell megőrizni, úgy hivatalos eljárásban, mint azoktól becsület és tisztaság magaviseletet tanúsítania és tetteiben mindent el kell kerülni, ami az intézmény kisebbítésére szolgál. **Erkölcsei hibáknak** (adósságinálás, iszaksóság) **nem szabad elfordulni. A megvesztegethetlenség és igazság kell, hogy a tisztviselő legnélkülöszhetlenebb kötelet képezze, ezalatt értetve, hogy** ne csak pénzzel, vagy pénzértékű ajándékozással, által ne legyen megközelíthető, hanem hogy őt magát sem rokonsági kötelek, sem baráti viszonyok egyáltalán semminképpen tekintet és érdekek kötelessége teljesítésétől el ne tántoríthassák, de mindennemű jelentéseiben és nyilatkozataiban csakis a valódi és legtisztább igazságra szorítkozzék.

HIREK.

Első évforduló.

Sátoralja-Ujhely, szeptember 12.

Az elmúlt vasárnapon, Mária nevénapkor volt első évfordulója annak a sötét napnak, amely gyszalba borított egy világot, a mely oly súlyos bánatot zudított minden magyarra: akkor volt esztendeje, hogy Erzsébet királyné áldozatul esett egy eszevesztett, bitang brávo törének.

Mulnak majd évek, évtizedek és a kik átélték azt a borzalmas napot nemi fogunk szabadulhatni annak emléktől. És ha majd elmúlnak évszázadok, egy templom az »Örök Imadás Templomának« fogja hirdetni azt a szeretetet, a melylyel egy egész nemzet adózott az ő védszentjének. Minden darab téglá, minden porszem vakolat, minden kristály márvány, a melyeket, a templom akasztikája: imádatról szeretetről, fog regélni.

Vadvirág elveszett. Közönséges történet. Mikor a Don Juan beemelte a ház előtt várakozó fikerbe, a leány önkénytelenül összerázkódott. — Ennyi volt az egész. A cél el volt érve, a bookmakerek fizettek.

V.

— A leányom, a leányom — óbátgattott a házmesterné — a nyomorult bestia, megszökött, tőlem, akit úgy tartottam, megszökött!

Mikor a férje odasugott hirtelen valamit neki, ravaszul összemosolygott mind a kettő.

Aztán... este lett és megint reggel.

VI.

Valami nyolc-tíz hónappal azután az »eset« után a pénzes-levélhordó kereste a házmesteréket. Nagy dolog volt ez, összefutott a hírére az egész bérház. Benne volt abban a levélben aranyezgésű névjegyem iromba irással: »Kedves szüleim! Én jól vagyok, egészséges. Itt küldöm ezt a kis pénzt. Vegyétek szívesen. Engedelmes leányotok.«

Öt darab tizes bankjegy! Egy egész kincs. A házmesterné fellármázta az egész házat:

— A leányom, az én édes vérem megkerült. Megkerült, pénzt küldött. Mindig mondtam én, hogy ő derék, jó leány. Ugy-e apjuk? Nesze egy kis italra, jól fog esni. — Az én leányom küldte.

VII.

A házmesterék leánya csakugyan megkerült, de Vadvirág örökre elveszett.

Mert az a millió és millió apró fillér, amelylyel minden legszegényebb áldoz a szeretet oltárán, az fogja felépíteni az ő jószágát, szeretetét és szentséget hirdető szép templomot.

Az »Örök Imadás Templomára« nagyarányú gyűjtés indult meg ország-szerte az évforduló napján. A gyűjtés emléket hátfőn országos jellegű istentisztelettel ülték meg. Az ország minden templomában rekviemet tartottak az évforduló alkalmából.

Városunkban vasárnap fekete lobogók hirdették a szomorú évfordulót. A nagy gyűjtésistentisztelet hátfőn tartottat meg a róm. kath. templomban. A nagyközönség tíz órára már megtöltötte a templomot.

A főhajó körül a vármegyei hajduk állottak diszorséget, a fekete lepellel bevont szantuariumban ülték a vármegyei és városi tisztviselők egy része, élükön Matolay Etele alispánal és a társadalmi előkelőség színe-java. — A misének tizenegy óra felé lett vége, a mikor a gör. kath. templomba vonultak. Volt gyászmise az ifjúság részére a főgymnasium templomában is.

A gyűjtéseket az »Örök Imadás Templomára« — mint már említettük — vármegyénkben öv. Báró Sennyey Pálné, városunkban Ambrózy Nándorné, buzgó hölgyek segédletével fáradságtalanul és kegyelletesen ambicióval vezették.

A gyűjtésben résztvevő hölgyek mult számunkban közölt névsorából Lászlav Elékné, mint a jótékonyak gyakorlásában mindenkor ügybuzgó úrnó neve tevédsébből kimaradt. A gyűjtés mint értesülünk eddig igen szép eredményt járt.

— **As ev. ref. egyház templomában** vasárnap a rendes istentiszteleten imádságba foglalták a boldogult királyaszonny emlékeztet.

— **As isr. anyaközönség templomában** vasárnap, f. hó 10-én délelőtt 9 órakor Zimmer Henrik hitk. elnök és a hitk. előjáróság tagjai, valamint szép számú hívek és a hitk. iskola növendékeinek jelenlétében folyt le az impozáns gyűjtésűnepség.

A vidéken is mindenfelé: Szerencsen, Tavarnán, Perbenyiken, Mádon, Tarcalon, Tolcsván, Terebesen, Gálszécsen, Homonnán, Varannón, Bélyben, Csörögben és sok más helyen megünnepeleik a szomorú évfordulót.

— **Rendkívüli kiadásaink.** Dreyfus elítélésének napján az elmúlt szombaton délután terjedt el mindenfelé Dreyfus felmentésének a híre. A bécsi tőzsde adta hírt Budapestnek és a vidéknek, a hol mindenfelé különkiadás adtak a felmentés hírről. Sátoralja-Ujhelyre hozánk és másokhoz érkezett táviratok értelmében erről a hírről rendkívüli kiadást adtunk este 6 órakor. Később úgy 7 óra körül kapta Budapest az elítélés első hírt, amely Párisból mihamar megerősítést nyert, az **Egyetértéstől** még este és **Erdényi** Nándor budapesti saját tudósítónktól a kora reggeli órákban nyertünk részletes távirati híreket. El azon vasárnap a kora reggeli órákban kiadott rendkívüli kiadásunkban cífoltuk a felmentés hírt és a Budapestről délután ide érkezett lapokat megelőzőleg adtunk részletes hírt Dreyfus elítéléséről. Sátoralja-Ujhelyben és Sárospatakon valóságos kapkodtak a lap rendkívüli kiadását és mo'hón olvasták az ítéletről szóló első elítélő véleményünket.

— **A főügyész Sátoralja-Ujhelyben.** Paksy József kassai kir. főügyész a sátoralja-ujhelyi kir. ügyészség megvizsgálása céljából pár nap óta városunkban időzik.

— **A kassai színház megnyitó előadásal.** A nemzeti színház 3 megnyitó előadására az eddigi előjegyzés oly nagy mérvű, hogy az igazgató az előjegyzést az első előadásra kénytelen beszüntetni. A megnyitó előadások előtt 8 nappal a pénztár árulni fogja a jegye-

ket, tehát mindenkinek idejekorán lehet leszel gondoskodni.

— **Halálozás.** Kun Judith, a sárospataki Kun családnak, egyik tisztelt és szeretett tagja élete 41-ik évében hossz-szavnesz után szeptember 7-ikén elhunyt.

— **Küzdelem magyar hitzónokért.** Nyiregyháza város irzaelita közönsége körében jelenleg erős küzdelem folyik a hitk. közönség, az ottani főrabbi: Friedman Károly, bár már hosszú idő óta viseli a hitk. közönségben a kiváló tisztet, mindazonáltal mind ez ideig nem tartotta kötelességének, hogy megtanulja ennek az országnak a nyelvét s legalább egyes kiválóbb hazafias ünnepélyeken magyar szónoklatokat tartson: e miatt a hitk. közönség számos tagja, támogatva a város magyar nyelvű lakosságától, nyíltan hangot adott a »Nyirvidék« c. helyi lapban egy magyar anyanyelvű hitzónok utáni vágyakozásának. A kérdés így két táborra osztotta a hitfelekezeti tagjait. Mi lesz a küzdelem eredménye: még nem tudjuk. De hogy ily nemű erősebb és végre eredményhez vezető mozgalomra a teljesen hasonló körülmények miatt nálunk is szükség volna: az az egy már kétségtelenül bizonyos dolog.

— **Kunhegyi Miklós társulata.** Lapunk egyik előző számában megemlékeztünk arról, hogy Kunhegyi Miklós szintársulata ez idő szerint Sárospatakon működik. Ezzel egyidejűleg helyeseltük Sárospatakra való bevonulását már csak azért is, hogy a téli társulattal előbb repertoárt tanul össze a kisebb Sárospatakon és csak úgy kezd meg az utat, amely dönteni fog a fölött, vajjon a megalakulandó Északkeleti Szini Szövetkezett alkalmasnak, erősnek és eléggé hivatottnak tarthatja-e Kunhegyit egy ilyen fontos társulat szervezésére és igazgatására?

Azt az információt nyertük, hogy Kunhegyi ez idő szerint még csak a nyári társulattal működik és hogy a téli társulat tagjai (a kik ezentul legalább évre szerződött tagok lesznek) csak október 1-én jönnek Patakra. Ottan az első heti műsort összetanulják és október 7-én szombaton tartják első előadásukat a sátoralja-ujhelyi színházban.

Ilyképp a sátoralja-ujhelyi sajtóra különösen nagy felelősség hárulik már csak azért is, mert akkor az Északkeleti Szini Szövetkezett ügye már körülbelül a megalakulás tökéletes stádiumába kerül és így mi nekünk kell majd véleményünk mondani a fölött: alkalmas-e Kunhegyi az É. K. Sz. Sz. igazgatásához vagy sem?

Mi helyesebbnek tartanók, ha Kunhegyi már a hó 15-étől szervezné össze teljes társulattal és legfeljebb szeptember 20—23-ika között bevonulna már Ujhelybe, mert az októberi szünetelésik nem helyesültek a szezon megkezdését. De különben is, ki tudja ez ősszel meddig lehet az ujhelyi színházba eljánni?

— **Eljegyzés.** Klein Mór fényes-litkei fölbirtokos jegvet váltott Mandel Ernésztin kisasszonyval Mandel Emanuel vásáros-naményi fölbirtokos kedves leányával.

— **Női kereskedelmi tanfolyam Kassán.** Az állami felsőbb leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi tanfolyamba a beiratások szeptember 10-től 13-ig fognak folyni. Tandij 40—50 frt. Felvételtnek olyan növendékek, kik a felsőbb leány vagy a polgári iskola IV. vagy a felső népiskola II. osztályát végezték, vagy felvételi vizsgálaton igazolják, hogy megvan a kellő előképzettségük. A felvételi vizsgálatért 5 frt díj jár.

— **Szüreti mulatság.** A sátoralja-ujhelyi Iparosok Önképző Egyesülete október 7-én a városi színházban jelmez-szüreti mulatságot rendez.

— **Az anya büne.** Tudósítónk írja: Felső-Kör-tvélyes községben Zajács Anna egy leány csecsemőnek adott életet, mitől a már nem szokatlan módon úgy szabadult meg, hogy megfojtotta és a folyó partján elásta. Másnapra azonban a kutyák a hullát a földből kikapatk, melynek láttára a csecsemő kutait kezdte az anya után s nem volt nehéz megállapítani, hogy az Anna leány a büne, a ki csecsemőjét nem is tagadta. Letartóztaták és a bíróságának átadták.

— **Pályázati hirdetés lelkeszi állásra.** A tiszántúli kerület máramaros-ugocsi egyházmegyéjében fekvő *nagyfarnai* egyház lelkeszi állásra, a mely IV. osztályra s 393 ft javadalmu, a pályázati kérvényeket szeptember 20-ig fogadják ol a *Csernák* István Tamasaralján (u. p. Komló-Sellő).

— **Az új ötkoronások.** Az új koronások bankjegyekkel együtt hozták majd forgalomba az új ezüst ötkoronásokat. Ezek valamivel nagyobbak lesznek, mint a forintosok. Magánforgalomban mindenki köteles 250 korona összegig elfogadni az ötkoronásokat. Egyelőre 64 millió forint értékben hozták forgalomba az új váltópénzt. Ebből az összegből 19 millió Magyarországra, és 45 millió Ausztriára esik.

— **Felhívás a magyar közönséghez.** Október hatodikán lesz felszámolás évfordulója annak a gyászos eseménynek, hogy a magyar honvéd-sereg díszelt, a hazaszeretet és az önfeláldozás legnagyobb példaképeit, Aradon a zsernokai önkény kivégeztette. Erre a szomorú évfordulóra megírta Hamvay Ödön a tizenhárom dicső vértanu és gyászos októberi nap történetét. Összegegytött minden adatot, a mi e dicső férfiak életére vonatkozik és könyvelemben az aradi tizenhárom címen a magyar közönség számára kiadta. E könyv, melyhez Acél Henrik Emil jeles festőművész rajzolt címlapot, előfizetést is nyitott. Előfizetési ára füzve 1 forint, kötve 1 ft 50 kr., vidékre küldve 20 krral több. Az előfizetési pénzeket, mi után a könyv október hó első napjaiban jelenik meg, lehetőleg minél előbb, legkésőbb azonban szeptember 25-ig (Hamvay Ödön, V. Harminc-d-utca 4. sz., I. emelet, Hircsarnok szerkesztőség) címére lehet elküldeni.

— **Vásár áthelyezés.** A kereskedelmiügyi min. kir. minister, f. évi 61 176. sz. alatt kelt rendeletével, megengedte, hogy a vármegye területéhez tartozó Gálszecs közönségben a f. évi szeptember hó 27. és 28-ára evi országos vásár az évben kivételesen f. évi szeptember hó 28. és 29-én tartassék meg.

— **Okleveles tanítóknak lecke-órát ad. Bővebbet a kiadóhivatal.**

Szinészet Király-Helmecen.

Király-Helmec, 1899. szept. 11.

Nagynehezen kigyultak az utcai petróleumlámpák is. A gyár világossággal arányosan bár, de a megelőző hét dermesztő közonyével szemben mégis némi nyihet adó melegséggel töltötte be közönségünk a Szarvas-beli szellős nyári szinkört. A vidéki tartaléka apokk felvonulása a nézőtérben néméig kitöltötte a helybeli szükkeblőség folytán támadt részeket és a tisztességesnek mondható pártolást mellett élvezetes előadásokban volt ismét részünk. Amit utjabban láttunk csak megerősített multkor vélekedésünket Nagy Dezső színtársulatáról. Dreyfus kapitány-ban Szerémfalvi Dreyfuss, Makó Erzsike Lucieje és Nagy Dezső Picquart-ja rokonszenves reliefben mutatta be e szomorú drámának sokat emlegetett hőseit. Az igazmáni kis pape-ban a jeles direktorparon kívül Szerémfalviné tünt fel. Szerdán a *Mozgó fényképek*, esütőrkön pedig Thury Zoltán *Katnák* című drámája került színpadra. E két este produkálta a társulat előadásainak legjavát. Pontos összjátékuk a hangulat egyöntetűségével teljessé tette az illuziót és míg az első este a kacagás merő

változata volt volt a nézőtér, addig a *Katonák* előadása alatt egy a szó legnemesebb értelmében vett modern realizmusból duzzadó szellem hívta ki az arokra a gondolatkeletés és együttérzés jelreismerhetlen jeleit. Szerémfalvi Udvardy Pál szerepében lelkiismeretes és hű kifejezője volt a szerző intencióinak. Makó Erzsike poétikus Klári volt. Megjelenésével és játékaival kellemesen enyhítette a darab sötét tónusát. Nagyné Eröss Antónia Anna szerepében excellált. A szerep és az előadó markáns egyéniségeinek szerencsés össztalalkozása a szokottnál mélyebb nyomat hagyott emlékezetünkben. Milyen nagy skálájával rendelkezik a kifejező erőnek és amilyen finoman nuanciozott alakításokat láttunk eddig tőle, szívesen látnók őt Nóra szerepében. A modern, erős asszonyok kevés íly hivatásos ábrázolói lehet vidéki színpadokon.

Szomaaton a *Kés tótétele*, vasárnap a *Gyimesi vadvirág* ment, az utóbbi helybeli iparos műkedvelők hozzájárulásával. Talán egy szerepet sem játszott annyi szeretettel és dolgozta ki annyi gonddal Nagy Dezső, mint a már országosan ösmert széklely harangozóét. Nagyné és Makó Erzsike sok bensőséggel játszották Magda és Mária szerepeit, az éneklészők hatása gyújtó volt.

A műsor következő számaiban fel van véve: *Folt*, amely tisztite, *A végrehajtó*, *Csalj meg edes*, *Garasos alispán* és *Aranylakodalmi*. Meltán reméljük, hogy a derék társulat iparkodását a közönség még fokozottabb pártolással fogja honorálni.

F. Zs.

Ipar és kereskedelem.

x **Felőlő-e a kereskedő az eladott áruért?** Egy uralj asszony egy keztyű-üzletben 1 firtér pár keztyűt vásárolt. A keztyű kiűzetésénél megjegyezte a kereskedő, hogy tekintettel a vásárolt keztyű öfösőségára, annak minőségéért kezességét nem vállal, a mibe a vásárló helyg halgatagon bele egyezett. Az első felhuzásnál a keztyű megrepedt. Haragosan rontott be a hölgy az üzletbe, hogy visszakövetelje a forintot. A kereskedő ezt megtagadta, mire pörre került a dolog. A bagnetell-bíróság elutasította a panaszost keresetével; a felelbezésnél a járásbírósg azonban, szakértő meghallgatása után, a kereskedőt a forint visszatérésére és az eljárás költségei viselésére kötelezte. Az ítélet, további felelbezésnek nem lévén helyg, jogerős lett. Ezen ítélet értelmében a kereskedő az üzletében eladott áruért felel.

x **Tisztességtelen verseny.** Zemplén-vármegye aispánja *Dellmann* Izidor tokáji kereskedőt, miután nevezett iparhatóság engedély nélkül az 1884. évi t.-cikk 51. §-a ellenére készítményeit a tömeges és gyors eladásra ingerlő módon eladta, a kihágásban vétkesnek mondta ki és ugyanezen t.-cikk 159. §-ának d) pontja értelmében 300 ft maximális pénzübüntetésben elmarasztalta.

x **Magyar honos kereskedők kiküldetése a külföldre.** A kereskedelmi miniszteriumban hosszabb idő óta foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a kivitt Magyarországból nem lehetne-e oly módon is élénkíteni, a külföldi viszonyok és piacok tanulmányozására fiatal magyar honos kereskedők küldetésének a külföldre, a kik a kormány által anyagilag támogatva, több éven át az idegenben élnek és dolgoznak mindaddig, míg a kivitt kereskedelem terén érvényesülni tudnak, s azután a külföldön állandó időre letelepednek s mint magyar exportörök szerencsét piaci a magyar mezőgazdasági terményeknek és a magyar ipari terméknek. Megjegyzendő, hogy egy-egy kiküldetésnél a magyar kormány anyagi támogatása nem terjedne hosszabb időre, mint néhány próbaesztendőre.

KÖZGAZDASÁG.

Terménykereskedők és a termény-üzlet.

Sátoralja-Ujhely, szeptember 11.

Két hónap mult, hogy az idei termés bétakarítva lett és a cséplés kezdetét vette és mégis oly üzletelenség uralkodik a terményüzletben, mint aratás előtti időben. A kínálat lényegtelen, a kereslet alig számot tevő, stagnálás minden téren. — A kereslet nagyobb mérveket öltött magyarázatát abban találjuk, hogy az a mult évről maradt készletekből nyert kielégítést, ugy hogy a fogyasztás a folyó évi termésből négy héttel későbbben kezdődött mint más években. Különösen csekély a kínálat buzában, amely ma a favorizált terménycikk és amelynek eladásával a termelő legtovább, később jobb árt elérni remélve, vár. Buzdiólag hat és a reményt táplálják egyes lapok tendenciózns tudósításai, a melyek oly kitartással jósolják a hausset, hogy az idő óta, mióta azt hirdetik, a termény ára 1 firt 50 krral csökkent. Ez ideig tehát a hausistáknak nem volt igazuk. Vajjon későbbben lesz-e, az a jövő titka, azt előre senki meg nem állapíthatja; mert a kereslet és kínálaton kívül igen sok melléki körülmény van a termény árára befolyással u. m.: politikai és pénzügyi viszonyok; időjárás, ércpénz árfolyama stb., a melyek mind olyan tényezők, melyeknek alakulását előre kiszámítani lehetetlen.

Nemzetgazdasági szempontból minden ember kívánja, hogy a termény ára olyan legyen, hogy ezáltal a termelő fáradság munkájáért kielégítést nyerjen. Kívánja és óhajtja azt a realis kereskedő és minden más vevő is saját érdekekből, mert élénk forgalom csak magas árak fennállásakor étesül. A magas vagy normális terményár az élénk kereslet természetes következménye és mivel a vevő legelső óhaja és kívánása az élénk üzlet, ebből kitetszik, hogy a sokat támadott kereskedő, — ha csak a börzén nincs angaszálva — helyzete akkor a legjobb, a mikor a termény ára minimálisan a normális nivón tartja magát. Ha az áralakulásra és a terménykereskedők helyzetére viszapillantunk, arra a meggyőződésre jutunk, hogy a kereskedő helyzete az időben volt a legjobb, amikor a buza ára 9—10 firt; a rozs ára 6—7 forint között váltakozott. A termény ára a kereskedőnek a nyereségére nincs semmiféle befolyással, s a termény árt csak egy oly számnak tekintik, a mely az értéket határozza meg, de a fardásá és kockázata jutalmazásul igényelt nyereségre hatással nincs. Sőt a malomnak is a helyzete és üzletmenete kedvezőbb, ha a buzaár kielégítő, mert akkor a liszt kelendősége is jobb. Az ő üzletmenetelére sincs az ár különös befolyással, mert a törekvés főleg oda irányul, hogy a feldolgozásért az üzemkölségen felül némi hasznot eredményezzen.

A mondottak által akarjuk hinni, hogy sem a malom, sem pedig a kereskedő a terményárak leszorítására nem törekszik, ez ne legyen szándéka már azért sem, mert a magasabb és normális árak érdekével igenis megegyeznek. De ha volnának is ily rosszalkaratu kereskedők, ehbeli fardáságuk nagyon hiába való lenne, mert egy oly cikknek, mint a buza, a melynek ára az egész világ forgalmától és helyzetéből nyeri megállapítását, ennek árt néhány ember, ha még oly hatalmas volna, befolyásolni nem képes. Sokkal többet tulajdonitanak különösen e tekintetben a kereskedőknek, mint amennyire ő tényleg képes! A tőzsdei manővereket nem akarjuk e cikkely keretében belevonni, mert ez nem a börzétékre, hanem csakis kisárolgatosan az effectív terményüzletre vonatkozik, azt azonban meggyezzzük, hogy a tőzsdén sem sikerülneleg még a pillanatnyi ár-

depressziók sem, ha az eladóval szemben csakis szolid vevő állna szembe és nem pedig mint most igen gyakran hivatalian egyének, a kik játék szenvedélyök kielégítésére használják föl a tőzsdét.

Az árvajuláshoz oly években, amikor a hazai termés nagyobb, mint a bel-földi szükséglet, az impulzus a külföldnek kell megadni, amihez azonban sajnos, ez idő szerint kevés a remény, mert most e részről semmiféle érdeklődés terményünk iránt nem mutatkozik.

Buzából az idény kezdetén néhány tétel, Galiciába lett eladva, azóta sem Galicia sem pedig Ausztriának többi tartományai nem vásároltak, de még árainkat sem tudakolják, a mi bizonyára annak, hogy szükségletüket saját termésükből fedezhetik. Hogy később tőlünk fedezzék szükségletüket nem valószínű, mert sok évi tapasztalat bizonyítja, hogy ezen rendes fogyasztási piacaink, ha aratás után nem, ugy későbbben csak a legtrikább esetekben látták el szükségletüket nálunk. Az egyedüli vevők most a buza vidékünk malmái, a melyek ma minőség és távolagság szerint buzaért 7 firt 40 krtól 7 firt 80 krt fizetnek.

Rozsban sem volt eddig üzlet, leg-alább nem oly mérvű, mint az rendesen szokott lenni; de ezt annak tulajdonítjuk, mert a gabona minősége nem általában jó, és rozsból kevesebbet természetnek, mint ezélt. A rozsnak az ára 5 firt 70 kr. és 6 firt között minőség szerint váltakozik, a nélkül azonban, hogy akár kínálat vagy kereslet volna.

Árpa, melynek minősége csak közepes, vidékünkön nagy részben már el van ugyan adva, de eddig elszállítva nem lett, mert a kereskedők a kik az árpat megvették, azt csakis vesztéséggel adhatnák el, annak eladásával várnak. Kivételt képez az olcsóbb fajjú árpa, melyet takarmány és hánytórási célokra, illetve árpadarának használnak és a melyért 5 firt 20 krtól 5 firt 50 krt fizetnek. A jobb minőségű árpa ára 6 firtól egész 7 firtig, legtrikábbban több, mert első rendű, fehér, tömött árpa ez évben vidékünkön nem termett. Zab még kevés jön a piacra, az is elég olcsó áfirt. 60-tól áfirt. 75-ig. Lő herében gyenge termésűk lesz, az már a mai árakban nyilvánul mennyiben 50 forintot értékesíthető.

A szerkesztőség üzenete:

548. előzet. Ott is megkivánják a postai tiszti kursu elvégését. 2. Az előzetési viszonyok egészen a status viszonyaitól fgnnek, melyben a hivatalnok szolgál.

Szerencse: A loheret szerencsefűnek is nevezik. Ön nyerie a fogadást.

K-r. Helyben. Deak munka. Nem nekünk való, próbálja meg más helybeli lapnál, talán elfogadják.

Tízvisselő Zemplénmegye. Mostoha fának örökbecsűsége céljából annak t. k. közgyűlésével, tehát saját házatrával a kir. közgyűlés előtt szerződést kell kötni s jóváhagyás végett az árvassékhöz beforjastani.

Videki bankigazgató. A kérdesett intészt egy tudjuk megbízható alapon áll. Oestrák vállalat és Magyarországon csak vesérképviselesége van. Ertesülésünk szerint, a mult évről szelő mérleg, azászzer forinton felüli tiszta nyereséget tüntet fel. A részvényesek 8 százalék osztalékot kapnak.

Falsú bakfi. Bájós levedre szívesen vásárolnánk, de ebben legjobban lehet szolgálat-jára *Kincsey* Péter vagy *Widder* Gyula győgszész ur. Nincsen abban szgyen.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

NYILT-TÉR.)

Válasz a parti vadászóknak!

A *Felsőmagyarországi Hirlap* 72-ik számának nyilttér rovatában egy állítólagosan megcsalott asszony, a ki

*) E rovat alatt kösöltekért a szerkesztő nem felel.

és ideig még az én nevemet viseli, olyan dolgokat mesél, a melyeket szó nélkül hagynom nem lehet.

Parti vadásznak nevez el engemet éppen az, a kinek megbélyegzett családja, minden ravasz eszköz felhasználásával, ebbe a házasságba, a melynek az én családom erős ellensége volt: — mégis befot.

Hogy milyen tekintetben lennék én parti vadász, azt egyáltalán képtelen vagyok felfogni, ha elgondolom, hogy a partivadások zsákmányát képező hozomány ez esetben még puderre sem volt elegendő.

Egyáltalán ennek az emített támadásnak tartalma, különösen pedig az, hogy én nőmtől megszöktek, mert hisz eltávozásomkor az állomáshoz kísért és ottan a legmelegebb bucsut vettük egymástól, minden alapot nélkülöz, és jogosan enged arra következtetni, hogy nőm elméje nem lehet normális, amire

rájutottam nőm viselkedéséből és azon tényből, hogy esztelen támadást intéz ellenem, a kinek ma még nevét viseli.

Lelkiismeretbeli kötelességemnek fogom tartani, hogy ebben az irányban lépéseket tegyek, mert ép észszel nem tudom felfogni, egy fiatal asszonynak ilyenén eljárását.

Sátoralja-Ujhely, 1899. évi szeptember hó 12.

R. M.

Sienit, granit, labrador, szürke és fehérmárvány, valamint homokkő

sirkövek és pyramisok

Nagy raktár dus választékban

5—1000 frt

Ugyanitt sírmelek-kövek
véscse, aranyozása és felállítás,
sírdomb-kerítések felállítás
legújtanýosabb árban
elvallhatunk

BURGER M.

sirköraktárában S.-a-Ujhelyben, a »Vörös ökör» épületben.

Ha szép kenyeret vagy süteményt akar ön, kérjen

40—50 deka buzaliszthez 5 krajczárért 2 dekagramm

„Stella“ sütőport

mely jobb minden bécsi gyártmánynál.

Kapható Sátoralja-Ujhelyben: Bilanovits István, Szentgyörgyi Vilmos Malártsik György, Klein Albert, Klein Géza, Behyna Testv., Hazai Adolf, Klein Henrik, Fischer Hani, Gluch Samu, Grünbaum Márkusz Lichteinstein Adolf és Szikszay Róza kereskedésében. 61

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.

Dísz- és ígás-lószerszámok,

különleges ostorok,

ostornyelkekből

nagy raktár

Landesmann Samu
Szűgyártó és nyerges

Lovak
ápolásához
szükségeltető min-
denféle különlegességek
és eszközök. Legfinomabb
bőrszírok, kenőcsök, szappanok.

Vadászati eszközök nagy választékban

Szírvőfőben nagy raktár.

Felhívás!

Ezennel van szerencsém a t. cz. osztálysorsjegy vevőknek becses tudomására hozni, hogy **V. sorsjátékban** az első osztály huzása **f. é. november hó 16-án és 17-én** tartatik meg és a következő számok föléjárútságomban beszerezhetők:

1351—1400-ig	28101—28150-ig	45801—45850-ig	73976—74000-ig
3276—3300	32476—32500	46901—46950	76401—76425
6051—6075	34301—34325	48576—48600	78776—78800
6176—6200	34976—35000	51101—51150	82926—82950
14776—14800	38526—38550	52601—52625	87026—87050
16376—16400	39226—39250	64501—64525	91901—91950
25101—25125	39301—39325	68076—68100	92226—92250
56526—26675	45601—45625	68401—68450	95276—95300

Mint hogy már e hó közepén az **V. sorsjáték sorsjegyeinek** kiadását megkezdem, felkérem a t. cz. vevőközönséget, kik a fent felsorolt számokra játszani kívánnak, megrendeléseiket legkésőbb **szeptember 15-ig** hozzám juttassák, mert csak akkor számíthatnak biztosan a megrendelt számra.

Az első osztálynak az ára:

$\frac{1}{4}$ = 6 frt, $\frac{1}{2}$ = 3 frt, $\frac{1}{4}$ = 1½ frt, $\frac{1}{8}$ = 75 kr.

A megrendelt sorsjegyeknek árát szíveskedjék postautalvánnyal hozzám minél előbb beiktatni, hogy a kívánt sorsjegy számmal biztosan szolgálhassak.

Teleki Zsigmond Pécselt

3—3 a m. kir. szab. osztálysorsjáték föléjárútsója.

Hirdetések

felvételnek

jutányos árbani közölsre e lap kiadóhivatalában

Köszönetnyilvánítás.

Ö Fensége Salvator Lipót főherczog udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ö császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczog rendkívül meg van elégedve az asbestárú bélelt cipőkkel. Ö Fensége hosszabb gyalog kirándulásán használt a cipőket és észre vette, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknel. Kijelent egy pár vadász cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestárú bélelssel, ugyanannál a cégnél, és aztán kiáltók ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következők írja:

Tiszelt Doktor ur!

Az asbestárú cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden láb fáradást, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tisztelettel köszöni

Dánoron, 1897. évi szeptember 17-én

tisztelő leve

WEKERLE SÁNDOR.

Nincs többé láb fájdás!

Övjük lábainkat hidegtől,

nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőr-

keményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Növél idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbestárú bélelssel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbestárú béleltes kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottott.

Székítülés esakis utánvétel, vagy a pénz előlegea beiktatása mellett Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Vizontlatolóknak megfelelő árendegmény.

Asbestárú-gyár

részvénytársaság

Budapest VI. Sziv-utca 18.

Egyedüli elárútsító raktár Klein Zsigmond „Kedvencz áruház” S.-a.-Ujhely Rákoczy-utca 775.